

परमेश्वरको न्यायको घडी आइपुगेको छ - नम्बर एक

जीवितहरूको न्याय र ९/११ को भविष्यवाणीसम्बन्धी महत्त्व

Jeff Pippenger

2024-12-18

धेरै समयदेखि, वास्तवमा 9/11 लगत्तैदेखि नै, हामीले निरन्तर रूपमा यही शिक्षा दिँदै आएका छौं कि जीवितहरूको न्याय 9/11 मा आरम्भ भयो। हामीले यो तथ्य बाइबलीय साक्षीहरूको बहुलताबाट बुझेका थियौं, जसले पूर्णतः भिन्न-भिन्न दिशाहरूबाट यसलाई समर्थन गरेका थिए। जुलाई 2023 देखि, 9/11 मा आरम्भ भएको जीवितहरूको न्यायबारे, 9/11 लगत्तै पत्ता लगाइएका विवरणहरूको तुलनामा, हामीले अझ धेरै विवरणहरू बुझेका छौं। जीवितहरूको न्याय 9/11 मै किन आरम्भ भयो? जीवितहरूको बाइबलीय न्याय के हो?

प्रकाशको पुस्तकको पहिलो अध्यायमा, ख्रीष्टको पहिचान गराइएको मुख्य विशेषता यो हो कि उहाँ अल्फा र ओमेगा, आदि र अन्त, पहिलो र अन्तिम हुनुहुन्छ। जब उहाँले यूहन्नालाई भएका कुराहरू लेख्न आज्ञा गर्नुभयो, र त्यसो गर्दा यूहन्नाले आउन लागेका कुराहरू पनि लेख्ने थियो, तब उहाँले आफ्नो चरित्रको त्यही गुणको उदाहरण प्रस्तुत गर्नुभयो। येशूले सधैं प्रारम्भद्वारा अन्तलाई चित्रित गर्नुहुन्छ। उहाँ यस्तै हुनुहुन्छ।

बाइबलले येशूलाई वचनको रूपमा चिनाउँछ। बाइबलको पहिलो पुस्तक, उत्पत्तिको अर्थ 'आरम्भ' हो। बाइबलको अन्तिम पुस्तक प्रकाशको पुस्तक हो, र उत्पत्तिको पुस्तकमा प्रथमपटक प्रस्तुत गरिएका सत्यहरूलाई प्रकाशको पुस्तकमा सम्बोधन गरिएको छ। उत्पत्ति अल्फा हो र प्रकाश ओमेगा हो, र दुवै मिलेर वचन हुन्, अनि वचन येशू हुनुहुन्छ, जो अल्फा र ओमेगा हुनुहुन्छ। परमेश्वरको हस्ताक्षर, अथवा उहाँको नाउँ, बाइबलीय भविष्यवाणीको प्रत्येक खण्डभित्र लेखिएको छ। त्यस हस्ताक्षरले खण्डभित्रको ज्योति सत्य हो भन्ने पुष्टि गर्दछ।

यदि भविष्यवाणीको कुनै खण्डको कुनै व्याख्याले परमेश्वरको हस्ताक्षर धारण गर्दैन, अर्थात् उहाँको नाम, अर्थात् उहाँको चरित्र; तब त्यो व्याख्या त्रुटिपूर्ण हुन्छ। परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको व्याख्या गर्दा लागू गरिनुपर्ने अन्य परीक्षणहरू पनि छन्, तर मानिसले जुनसुकै परीक्षण लागू गरोस्, त्यो परीक्षण परमेश्वरको वचनभित्रै परिभाषित भएको हुनुपर्छ। यदि मानिसद्वारा बनाइएका परीक्षणहरू छैनन् भने, मानिसद्वारा बनाइएका व्याख्याहरू पनि कम हुन्छन्। त्यसो भए, किन? अनि के? के जीवितहरूको बाइबलीय न्याय, जुन 9/11 मा आरम्भ भयो?

प्रकाशको पुस्तकमा ख्रीष्टले जब आफूलाई परिचय दिनुहुन्छ, तब उहाँले आफूलाई आदि र अन्त भनी चिनाउनुहुन्छ, र आफ्नो स्वभावको त्यस गुणले के जनाउँछ भन्ने कुरा दृष्टान्तद्वारा देखाउन अगमवक्ता यूहन्नालाई प्रयोग गर्नुहुन्छ। उहाँले सम्पूर्ण पुस्तकको सन्देशलाई आफ्नै प्रकाशको रूपमा चिनाउनुहुन्छ। उहाँले यूहन्नालाई त्यस समय यूहन्नाको संसारमा विद्यमान रहेका कुराहरू लेख्न आज्ञा दिनुहुन्छ, र यसरी गर्दा यूहन्नाले संसारको अन्त्यमा हुने कुराहरू अभिलेख गरिरहेका हुनेथिए। यूहन्ना मसीही मण्डलीको प्रारम्भमा रहेका बाह्य अगुवाहरूमध्ये एक थिए, अतः यूहन्नाले मसीही मण्डलीको अन्त्यलाई दृष्टान्तद्वारा देखाइरहेका छन्, जुन प्रकाश अध्याय सातमा एक लाख चवालीस हजार र ठूलो भीडद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

बाइबलीय तर्क यो हो: येशू वचन हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै थोक सृष्टि गरियो; उहाँ त्यही वचन हुनुहुन्छ, जो सधैं आफ्ना पितासँग अस्तित्वमा रहनुभएको छ, र उहाँ बाइबल पनि हुनुहुन्छ, किनकि उहाँ परमेश्वरको वचन हुनुहुन्छ। परमेश्वरको वचनको अन्तिम सन्देशमा परिचित गराइने ख्रीष्टको चरित्रको पहिलो विशेषता यो हो कि उहाँले कुनै वस्तुको अन्त्यलाई त्यही वस्तुको सुरुसँगै दर्साउनुहुन्छ। यदि परमेश्वरको चरित्रसम्बन्धी यो सत्य कुनै व्यक्तिको बाइबल-अध्ययनमा लागू गरिएन भने, उसले जीवितहरूको न्याय वास्तवमा के हो, र त्यो 9/11 मा किन सुरु भयो, र अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा, यो किन लगभग समाप्त हुन लागेको छ भन्ने कुरा साँचो रूपमा जान्न सक्दैन।

अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्तको उदाहरणस्वरूप, प्राचीन इस्राएलले आधुनिक इस्राएलको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ, जुन एउटा भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्य हो र यसलाई यसरी पनि पहिचान गर्न सकिन्छ कि शाब्दिक इस्राएलले आत्मिक इस्राएलको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ। यसलाई जुनसुकै प्रकारले व्यक्त गरिए पनि, प्राचीन शाब्दिक इस्राएल र आधुनिक आत्मिक इस्राएल—दुवैसँग आरम्भको इतिहास र अन्तको इतिहास छ। ती चार इतिहासमध्ये तीन विगतमा परिसकेका छन्, र हामी अहिले चौथो तथा अन्तिम इतिहासमा छौं।

भूतकालका ती तीन इतिहासहरूले पृथ्वीको इतिहासको अन्तिम पुस्ताका तीन साक्षीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती तीन भूतकालीन इतिहासहरूले प्रकाशको पुस्तकमा एक लाख चवालीस हजारका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको पुस्तालाई पहिचान गराउँछन्। इतिहासका अन्य भविष्यवाणीगत रेखाहरू पनि छन्, जसले एक लाख चवालीस हजारबारे सम्बोधन गर्छन्; तर एक लाख चवालीस हजारको संख्याले त्यो भविष्यवाणीगत प्रतीकात्मकता समेटेको छ कि एक लाख चवालीस हजार तिनीहरू हुन्, जो प्राचीन वास्तविक इस्राएलका बाह्र कुलहरूलाई आधुनिक आत्मिक इस्राएलका बाह्र चेलाहरूसँग गुणन गरेर भविष्यवाणीगत रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

अल्फा र ओमेगाको अर्को उदाहरणस्वरूप, प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्यायका तीन स्वर्गदूतहरूले आरम्भ र अन्त्यको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। मिलेराइट आन्दोलनले ती तीन स्वर्गदूतहरूको आरम्भिक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको अन्त्यकालीन इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। अल्फा आन्दोलनले २२ अक्टोबर, १८४४ मा अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटन भएको घोषणा गर्‍यो। ओमेगा आन्दोलनले जीवितहरूको न्यायको उद्घाटन भएको घोषणा गर्‍यो, र यसको आरम्भ ९/११ भएको भनी चिन्हित गर्‍यो।

अल्फा र ओमेगाको तेस्रो उदाहरण, जसलाई प्रेरणाद्वारा सहजै समर्थन गर्न सकिन्छ, यो हो कि आरम्भमा मिलेराइटहरूको अल्फा आन्दोलनमा दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको थियो। सिस्टर ह्याइटले The Great Controversy पुस्तकमा त्यतिबेला उक्त दृष्टान्त पूरा भएको सन्दर्भमा मिलेराइटहरूको इतिहासलाई पहिचान गर्नुहुन्छ। उहाँले सिकाउनुहुन्छ कि एक लाख चौवालीस हजारको ओमेगा आन्दोलनले पनि दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तलाई अक्षरशः पूरा गर्नेछ। ख्रीष्टका तीन संक्षिप्त साक्षीहरू, जसले अन्त्यलाई आरम्भसँग पहिचान गराउँछन्।

प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा, प्रभुले हिब्रूहरूसँग ढोकाको चौखटहरूमा लगाइएको रगतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको करारमा प्रवेश गर्नुभयो, जुन निस्सन्देह परमेश्वरको वचनमा मध्यरातको पुकारको पहिलो नै उल्लेख हो। बप्तिस्मा ख्रीष्टसँगको करारगत सम्बन्धको एक प्रतीक हो, र पावलले हामीलाई सिकाउनुहुन्छ कि मिश्रबाट निस्केका हिब्रूहरू सबैले 'बादल' र लाल 'समुद्र'मा बप्तिस्मा पाए। जब तिनीहरू समुद्रपारि पुगे, तब तिनीहरूलाई मन्ना दिइयो, जुन अन्य कुराहरूका साथै परीक्षाको सन्दर्भमा सातौँ-दिनको विश्रामदिनको एक प्रतीक हो।

“मान्ना” ले तिनीहरूको पहिलो परीक्षालाई जनाउँछ, र जब तिनीहरू असफल भए—अर्थात् आफ्नो दशौँ तथा अन्तिम परीक्षामा, जब तिनीहरूले यहोशू र कालेबको सन्देशलाई अस्वीकार गरे—तब प्रभुले तिनीहरूलाई आफ्ना करारका प्रजाको रूपमा अस्वीकार गर्नुभयो र यहोशू तथा कालेबसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो। जब तिनीहरू अन्ततः प्रतिज्ञात देशमा प्रवेश गरे, तब ती चालीस वर्षको अवधिमा जन्मेका पुरुषहरूमाथि खतनाको विधि सम्पन्न गरिएको थिएन, किनकि त्यो विधि कादेशको विद्रोहमा अन्त्य गरिएको थियो, र प्रवेश गर्नुअघि ठीक कादेशमै पुनःस्थापित गरिएको थियो। यो अल्फा र ओमेगाको एक चिह्न हो।

उजाड प्रदेशमा चालीस वर्षसम्मको भौतारो यहोशू र कालेबको सन्देशविरुद्धको विद्रोहबाट सुरु भयो, र मोशाले चट्टानलाई प्रहार गरी यसरी परमेश्वरको चरित्र र कार्यलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गरेको विद्रोहद्वारा यसको अन्त भयो। प्राचीन इस्राएलको सुरुआतले प्राचीन इस्राएलको अन्तलाई चित्रित गर्दछ।

प्राचीन इस्राएलको अन्त्यमा, मलाकी अध्याय तीनमा उल्लिखित “करारका दूत” को रूपमा येशू दानिएल अध्याय नौको परिपूर्तिमा धेरै जनासित एक हप्ताको लागि “करार” दृढ गर्न आउनुभयो। करारका दूतको रूपमा, ख्रीष्टले त्यही इतिहासमै मसीही मण्डलीसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, जहाँ उहाँले अधिल्लो करारका मानिसहरूलाई पार गर्नुभएको थियो। परमेश्वरका करारका जनको रूपमा प्राचीन इस्राएलको आरम्भमा प्रभुले अधिल्लो करारका एक जनसमूहलाई पार गरेर नयाँ चुनिएका जनहरूसित करारमा प्रवेश गर्नुभएको थियो। प्राचीन इस्राएलको अन्त्यमा उहाँले ठीक त्यही कार्य फेरि गर्नुभयो।

वाचाको एउटा प्रतीक विवाह हो, र ख्रीष्टको जन्मदेखि सन् ७० मा यरूशलेमको विनाशसम्म, भविष्यवाणीले प्राचीन शाब्दिक इस्राएलबाट परमेश्वरको क्रमशः विकसित हुँदै गएको सम्बन्ध-विच्छेदलाई प्रस्तुत गर्दछ। त्यसो भए, वास्तवमा सम्बन्ध-विच्छेद कहिले प्रभावमा आयो—उहाँको जन्ममा, उहाँको मृत्युमा, स्तिफनसको ढुङ्गाले हानेर हत्या गरिँदा, वा यरूशलेमको विनाशमा?

“यसबीच हरेक जातिबाट आएका आराधकहरूले परमेश्वरको उपासनाका लागि समर्पित गरिएको त्यो मन्दिरको खोजी गर्थे। सुन र बहुमूल्य रत्नहरूले झलमलिएको त्यो सौन्दर्य र भव्यताको एक दर्शन थियो। तर योवा अब त्यस रमणीयताको प्रासादमा पाइने हुनुहुन्नथ्यो। इस्राएलले एक जातिको रूपमा आफूलाई परमेश्वरबाट विच्छेद गरिसकेको थियो। जब ख्रीष्टले, आफ्नो पृथ्वीमा भएको सेवकाइको अन्त्यतिर, अन्तिम पटक मन्दिरको भित्री भागतर्फ हेर्नुभयो, उहाँले भन्नुभयो, ‘हेर, तिमीहरूको घर तिमीहरूकै निम्ति उजाड छोडिएको छ।’ मत्ती २३:३८। यसअघि उहाँले मन्दिरलाई आफ्ना पिताको घर भन्नुभएको थियो; तर जब परमेश्वरका पुत्र ती पर्खालहरूबाट बाहिर निस्कनुभयो, तब उहाँको महिमाका लागि निर्माण गरिएको त्यस मन्दिरबाट परमेश्वरको उपस्थिति सदाका लागि फिर्ता लिइयो।” प्रेरितहरूका काम, १४५.

विजयी प्रवेशको भोलिपल्ट ख्रीष्टले यहूदीको घर उजाड भएको घोषणा गर्नुभयो, र सम्बन्ध-विच्छेद अन्तिम रूपले सम्पन्न भयो। यसरी, विजयी प्रवेशको दिन सूर्यास्त हुँदा सम्बन्ध-विच्छेद अन्तिम रूपले सम्पन्न भयो।

“यरूशलेम उहाँको हेरचाहको सन्तान भएको थियो, र जसरी एक कोमल पिता भड्किएको छोरामाथि शोक गर्छ, त्यसरी नै येशूले त्यस प्रिय नगरमाथि रुनुभयो। म तिमीलाई कसरी त्यागूँ? म तिमीलाई विनाशका निम्ति समर्पित भएको कसरी देखूँ? के मैले तिमीलाई तिम्रो अधर्मको कटोरा भरिपूर्ण पार्न छोडिदिनुपर्छ? एक आत्माको मूल्य यति महान् हुन्छ कि त्यसको तुलनामा संसारहरू नै तुच्छतामा विलीन हुन्छन्; तर यहाँ त एउटा सम्पूर्ण जाति नै नष्ट हुन लागिरहेको थियो। जब छिट्टै अस्ताउँदै गएको सूर्य आकाशबाट ओझेल पर्नेथियो, तब यरूशलेमको अनुग्रहको दिन अन्त्य हुनेथियो। जुलुस जैतून डाँडाको टुप्पोमा रोकिएको बेला, यरूशलेमलाई पश्चात्ताप गर्न अझै ढिला भएको थिएन। दयाकी स्वर्गदूतनी त्यस बेला सुनौलो सिंहासनबाट ओर्लिएर न्याय र शीघ्र आउने दण्डलाई स्थान दिन आफ्ना पखेटा बटुल्दै थिइन्। तर ख्रीष्टको प्रेमले भरिएको महान् हृदयले अझै पनि यरूशलेमका निम्ति विनय गरिरहेकै थियो—त्यस यरूशलेमका निम्ति, जसले उहाँका कृपाहरूलाई तुच्छ ठानेको थियो, उहाँका चेतावनीहरूलाई अवहेलना गरेको थियो, र आफ्नो हात उहाँको रगतले रञ्जित गर्न लागिरहेको थियो। यदि यरूशलेमले केवल पश्चात्ताप मात्र गर्ने हो भने, अझै पनि ढिला भएको थिएन। अस्ताउँदै गरेको सूर्यका अन्तिम किरणहरू मन्दिर, गुम्बज, र शिखरमाथि अझै ठहरिरहेका बेला, के कुनै असल स्वर्गदूतले त्यसलाई मुक्तिदाताको प्रेमतर्फ डोच्याउने र यसको विनाशलाई टार्ने थिएन र? सुन्दर तर अशुद्ध नगर, जसले अगमवक्ताहरूलाई ढुंगाले हानेको थियो, जसले परमेश्वरका पुत्रलाई अस्वीकार गरेको थियो, जसले आफ्नो अपश्चात्तापद्वारा आफूलाई दासत्वका बेडीहरूमा बाँधिरहेको थियो,—त्यसको कृपाको दिन लगभग समाप्त भइसकेको थियो!”

“तथापि परमेश्वरका आत्माले फेरि एकपटक यरूशलेमसँग बोल्नुहुन्छ। दिन नबित्दै ख्रीष्टको पक्षमा अर्को साक्षी दिइन्छ। साक्षीको स्वर उच्च गरिन्छ, भविष्यवाणीपूर्ण अतीतबाट आएको आह्वानको प्रत्युत्तर दिँदै। यदि यरूशलेमले त्यो आह्वान सुन्नेछिन्, यदि उहाँका ढोकाहरूभित्र प्रवेश गर्दै हुनुहुने मुक्तिदातालाई ग्रहण गर्नेछिन्, भने उनी अझै पनि उद्धार पाउन सक्छिन्।”

यरूशलेमका शासकहरूकहाँ यो समाचार पुगेको थियो कि येशू ठूलो जनसमूहसहित शहरतर्फ आउँदै हुनुहुन्छ। तर परमेश्वरका पुत्रको लागि उनीहरूसँग कुनै स्वागत थिएन। भयभीत हुँदै तिनीहरू उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्के, भीडलाई तितरबितर पार्ने आशामा। जब जुलुस जैतून डाँडाबाट ओर्लिन लागि रहेको थियो, तब शासकहरूले त्यसलाई रोके। तिनीहरूले यस कोलाहलपूर्ण आनन्दको कारण सोधे। जब तिनीहरूले प्रश्न गरे, “उहाँ को हुनुहुन्छ?” तब प्रेरणाको आत्माले भरिएका चेलाहरूले यस प्रश्नको उत्तर दिए। वाक्पटु अभिव्यक्तिमा तिनीहरूले ख्रीष्टसम्बन्धी अगमवाणीहरू दोहोर्याए:

“आदमले तपाईंलाई भन्नेछन्, सर्पको शिर कुचल्ने स्त्रीकै सन्तान हुनेछ।”

“अब्राहामलाई सोध, उसले तिमीलाई भन्नेछ, यो ‘सालेमका राजा मल्कीसेदेक’ हो,” शान्तिका राजा। उत्पत्ति 14:18।

“याकूबले तिमीहरूलाई भन्नेछ, उहाँ यहूदाको गोत्रको शीलोह हुनुहुन्छ। ”

“यशैयाले तिमीलाई बताउनेछन्, ‘इम्मानुएल,’ ‘अद्भुत, सल्लाहकार, शक्तिशाली परमेश्वर, अनन्तकालका पिता, शान्तिका राजकुमार।’ यशैया ७:१४; ९:६।”

“यर्मियाले तिमीहरूलाई भन्नेछन्, दाऊदको शाखा, ‘परमप्रभु हाम्रो धार्मिकता हुनुहुन्छ।’ यर्मिया 23:6।”

“दानीएलले तिमीलाई बताउनेछ, उहाँ मसीह हुनुहुन्छ।

“होशेले तिमीहरूलाई भन्दिनेछ, उहाँ ‘सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वर हुनुहुन्छ; परमप्रभु नै उहाँको स्मरण हो।’ होशे 12:5।”

“यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेले तिमीहरूलाई भन्नेछन्, उहाँ ‘परमेश्वरका थुमा हुनुहुन्छ, जसले संसारको पाप उठाइ लैजानुहुन्छ।’ यूहन्ना १:२९।”

महान् यहोवाले आफ्नो सिंहासनबाट घोषणा गर्नुभएको छ, “यो मेरा प्रिय पुत्र हुन्।” मत्ती ३:१७।

“हामी, उहाँका चेलाहरू, घोषणा गर्दछौं, उहाँ येशू हुनुहुन्छ, मसीह, जीवनका अधिपति, संसारका मुक्तिदाता।”

“अनि अन्धकारका शक्तिहरूका प्रधानले उहाँलाई यसो भन्दै स्वीकार गर्दछ, ‘तपाईं को हुनुहुन्छ, म तपाईंलाई चिन्छु—परमेश्वरका पवित्र जन।’ मर्कस 1:24।” द डिजायर अफ एजेस, 577-579.

ख्रीष्टको विजयोत्सवपूर्ण प्रवेशको इतिहासले मिलेराइट कालखण्डमा भएको मध्यरात्रिको पुकारको इतिहासको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। सिस्टर ह्याइटबाट उद्भूत अंशले देखाउँछ कि जब प्रवेश आरम्भ भयो, मानिसहरू पवित्र आत्माको प्रेरणाअन्तर्गत आए, र त्यसपछि ख्रीष्ट यरूशलेममाथि रोकिनुभयो र रुनुभयो। त्यसपछि उहाँले आफ्नो प्रवेशलाई निरन्तरता दिनुभयो, र त्यसपछि यहूदी अगुवाइसँग सामना गर्नुभयो। मिलेराइटहरूको इतिहासमा दोहोरिने मार्गचिह्नहरू पहिचान गर्नका लागि म यस कथाका केही विशेषताहरूलाई अलग गरेर हेर्न चाहन्छु। तर पहिले म आरम्भ र अन्त्यबारे एउटा बुँदा प्रस्तुत गर्न चाहन्छु। हामीले भर्खरै सिस्टर ह्याइटबाट उद्भूत गरेको कुरा एउटा अध्यायको अन्त्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र अर्को अध्यायको आरम्भले यसो भन्छ।

ख्रीष्टको यरूशलेमतर्फको विजययात्रा स्वर्गका बादलहरूमा शक्ति र महिमासहित, स्वर्गदूतहरूको विजयोल्लास र सन्तहरूको हर्षोल्लासको बीच उहाँको आगमनको धमिलो पूर्वछाया थियो। तब याजकहरू र फरिसीहरूलाई ख्रीष्टले भन्नुभएका यी वचनहरू पूरा हुनेछन्: ‘अबदेखि तिमीहरूले मलाई देख्नेछैनौ, जबसम्म तिमीहरू यसो भन्नेछैनौ, प्रभुको नाउँमा आउने धन्य होस्।’ मत्ती 23:39। भविष्यसूचक दर्शनमा जकरियाहलाई अन्तिम विजयको त्यो दिन देखाइयो; र जसले पहिलो आगमनमा ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरेका थिए, तिनीहरूको दण्ड पनि उनले देखे: ‘तिनीहरूले मलाई हेर्नेछन्, जसलाई तिनीहरूले छेडेका छन्, र मानिसले आफ्नो एकमात्र छोराको लागि शोक गरेझैं तिनीहरूले उहाँको लागि शोक गर्नेछन्, र आफ्नो जेठो छोराको लागि तीतोपनमा पर्ने मानिसझैं

तिनीहरू उहाँको लागि तीतोपनमा पर्नेछन्।' जकरियाह 12:10। ख्रीष्टले शहरलाई हेरेर त्यसको निम्ति रोनुहुँदा उहाँले यही दृश्य पूर्वदेखि नै देख्नुभएको थियो। यरूशलेमको सांसारिक विनाशमा उहाँले परमेश्वरका पुत्रको रगतको दोषी ठहरिएका त्यस जातिको अन्तिम विनाश देख्नुभयो।

चेलाहरूले यहूदीहरूको ख्रीष्टप्रतिको घृणा देखे, तर त्यसले अन्ततः केमा पुन्याउनेछ भन्ने कुरा उनीहरूले अझै देखेका थिएनन्। उनीहरूले इस्राएलको वास्तविक अवस्था अझै बुझेका थिएनन्, न त यरूशलेममाथि आइपर्ने प्रतिफललाई नै ग्रहण गरेका थिए। ख्रीष्टले यो कुरा तिनीहरूका सामु एक अर्थपूर्ण दृष्टान्तमूलक शिक्षाद्वारा प्रकट गर्नुभयो।

"यरूशलेमलाई गरिएको अन्तिम आह्वान व्यर्थ भएको थियो। 'यो को हो?' भन्ने प्रश्नको उत्तरमा भीडद्वारा अतीतको भविष्यवाणीपूर्ण स्वर प्रतिध्वनित भएको याजकहरू र शासकहरूले सुनेका थिए, तर तिनीहरूले त्यसलाई प्रेरणाको स्वरका रूपमा स्वीकार गरेनन्। क्रोध र अचम्ममा परेर तिनीहरूले जनतालाई चुप गराउन प्रयास गरे। भीडमा रोमी अधिकारीहरू पनि थिए, र उहाँका शत्रुहरूले तिनीहरूकहाँ येशूलाई विद्रोहका अगुवाका रूपमा आरोप लगाए। तिनीहरूले उहाँ मन्दिरमाथि अधिकार जमाउन लाग्नुभएको छ र यरूशलेममा राजाका रूपमा शासन गर्न लाग्नुभएको छ भनी प्रस्तुत गरे।" *The Desire of Ages*, 580.

मैले छुटाउन नचाहेको कुरा यो हो कि ख्रीष्टको यरूशलेमतर्फको विजयोत्सवी प्रवेशले केवल मिलेराइट इतिहासको मध्यरात्रिको पुकारलाई मात्र नभई संसारको अन्त्यलाई पनि प्रतिरूपित गर्दछ। यो प्रकाशितवाक्य अध्याय बीसको सहस्रवर्षीय कालको आरम्भमा हुने ख्रीष्टको पुनरागमनसँग पनि सम्बन्धित छ, र सहस्रवर्षीय कालको अन्त्यमा नयाँ यरूशलेमसहित उहाँको आगमनसँग पनि सम्बन्धित छ। यो उहाँको दोस्रो आगमनमा दुष्टहरूको मृत्यु तथा सहस्रवर्षीय कालको अन्त्यमा तिनीहरूको अन्तिम न्यायसँग पनि सम्बन्धित छ। अन्तिम अनुच्छेदको प्रारम्भमा यसरी भनिएको छ, "यरूशलेमलाई गरिएको अन्तिम बिन्ती व्यर्थ भएको थियो। 'उहाँ को हुनुहुन्छ?' भन्ने प्रश्नको उत्तरमा भीडद्वारा अतीतको भविष्यसूचक स्वर प्रतिध्वनित भएको कुरा याजकहरू र शासकहरूले सुनेका थिए, तर तिनीहरूले त्यसलाई प्रेरणाको स्वरको रूपमा स्वीकार गरेनन्।"

अन्तिम आग्रह व्यर्थ भयो, र त्यस आग्रहलाई "विगतको भविष्यवाणीको स्वर" को रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो। ख्रीष्टको समयको भीडले आफ्नो अन्तिम आग्रह अस्वीकार गर्‍यो, किनकि तिनीहरूले पुराना मार्गहरूतिर फर्किनु भन्ने यर्मियाको परामर्श अस्वीकार गरे। तिनीहरूले "पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति" को कार्यविधिलाई पनि इन्कार गरे, किनकि चेलाहरूले "उहाँ को हुनुहुन्छ" भन्ने प्रश्नको उत्तर यहाँ अलिकति र त्यहाँ अलिकति गर्दै, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, धेरै साक्षीहरूलाई एकसाथ प्रस्तुत गरेर दिएका थिए।

जब ख्रीष्ट यरूशलेमतर्फ प्रवेश आरम्भ गर्नुहुन्छ, उहाँ बाटोमै रोकिनुहुन्छ। यो भविष्यवाणीको परिपूर्तिसँग आरम्भ हुन्छ, जब चेलाहरूले ख्रीष्टले चढ्नका लागि गधीको बच्चा जुटाउँछन्। उहाँले कहिल्यै कुनै जनावर चढ्नुभएको थिएन, र त्यो जनावरमाथि पनि कहिल्यै कोही चढेको थिएन। तर्कले यहाँ एक चमत्कारलाई सूचित गर्दछ, किनकि पहिलो पटकमै कुन जनावरले सवारलाई स्वीकार गर्छ, र यसअघि कहिल्यै नगरिएको गधीमा कसरी चढ्ने भन्ने कसलाई थाहा हुन्छ? यो त्यस घटनासँग मिल्दोजुल्दो छ जब पलिशतीहरूले सन्दूकसँगै गोरुगाडामा एउटा भेटी राखे, र त्यहाँ दुई वटा दुहुना गाईहरूलाई जोते, जसका बाछाहरू दूध चुसिरहेका थिए, र जसले यसअघि कहिल्यै गोरुगाडा तानेका थिएनन्; तर तिनीहरूले तुरुन्तै आफ्ना बाछाहरूलाई त्यागे र सन्दूकलाई हिब्रूहरूकहाँ फर्काउन यात्रामा लागे। सन्दूक यरूशलेमतर्फ गइरहेको छ, र जब दाऊदले अन्ततः त्यसलाई यरूशलेमभित्र ल्याउँछन्, उनले ख्रीष्टको विजयोल्लासपूर्ण प्रवेशको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे।

एकपटक ख्रीष्ट गधामाथि विराजमान हुनुभएपछि, मानिसहरू आफ्ना लुगाहरू सडकमा ओछ्याउन, खजूरका हाँगाहरू काट्न थाले, र जयघोष गुन्जन थाल्यो, "दाऊदका पुत्रलाई होशाना: प्रभुका नाममा आउने धन्यको होस्! सर्वोच्चमा होशाना।" (मत्ती 21:9) अगुवाहरूले विरोध गर्छन् र येशूलाई भीडलाई चुप लगाउन भनिरहेका हुन्छन्। तिनीहरू अगाडि बढ्छन्, र यरूशलेमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको हराएको मानवजातिमाथि विलाप गर्न येशू

रोकिनुहुन्छ। त्यसपछि जुलूस अगाडि बढ्छ, र अगुवाहरू फेरि हस्तक्षेप गर्दै येशू को हुनुहुन्छ भनी जान्न माग गर्छन्। तब चेलाहरूले अगमवक्ताहरूको साक्ष्यलाई पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति प्रस्तुत गर्दै उत्तर दिन्छन्।

हामीले अहिले विचार गरिरहेको इतिहासको अघि लाजरसको पुनरुत्थान भएको थियो, जसले दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा चित्रित भविष्यवाणीको रेखामा पहिलो निराशालाई चिह्नित गर्दछ, र दाऊदको यरूशलेमतर्फको विजयी प्रवेशको रेखामा उज्जाहले सन्दूक छोएको घटनाद्वारा पनि यसको पूर्वसंकेत गरिएको थियो। पहिलो निराशा ढिलाइको समयसँग सम्बन्धित छ, र ख्रीष्टले लाजरस बिरामी भएको सुनेपछि पहिले ढिलाइ गर्नुभएको थियो, ठीक त्यसैरी दाऊदले उज्जाह मरेको स्थानमै पछि पुनः ल्याउन नआउन्जेल सन्दूक छाडेर ढिलाइ गरेका थिए। लाजरस मरे, र त्यसपछि पुनरुत्थित भए। त्यसपछि यरूशलेममा येशूले चढ्नुभएको गधालाई डोच्याएर ल्याउने व्यक्ति लाजरस नै हुन्।

मिलराइट इतिहासमा दोस्रो स्वर्गदूत पहिलो निराशाको समयमा, अर्थात् १९ अप्रिल १८४४ मा, आइपुग्यो, जसले ढिलाइको समयको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो। त्यसपछि स्यामुएल स्नोले मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई क्रमशः विकसित गर्न थाले। त्यस सन्देशको प्रगतिशील विकास ख्रीष्टको यरूशलेममा प्रवेशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। स्नोको कार्यको प्रगति पनि सन्दूकको यात्राद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ—पलिशतीहरूबाट, गाडासम्म, उज्जाहसम्म, र अन्ततः यरूशलेमभित्र।

नेताहरूले भीडलाई चुप लगाउन ख्रीष्टलाई भनेका बेला जनताद्वारा गरिएको प्रारम्भिक घोषणा यस प्रविष्टिमा आरम्भमा प्रस्तुत गरिएको छ; त्यसपछि ख्रीष्टको रुवाइ आउँछ; अनि जिद्दी नेताहरूले ख्रीष्ट को हुनुहुन्छ भनी सोध्दा चेलाहरूको घोषणा आउँछ। जनतामा प्रकट भएको प्रेरणाको अभिव्यक्ति, जसले जिद्दी नेताहरूको पहिलो प्रतिक्रियालाई जन्म दियो, चेलाहरूमा फेरि दोहोरिन्छ, जब तिनीहरूले विगतका भविष्यवाणीमूलक साक्षीहरूको बहुलतालाई “line upon line” प्रस्तुत गरे। त्यस दिन सूर्य अस्ताउँदा, प्राचीन इसाएलको परमेश्वरसँग सम्बन्धविच्छेद भयो।

त्यस इतिहासमा हामीलाई जानकारी दिइएको छ कि चेलाहरूले “यरूशलेममाथि आइपर्ने प्रतिफल” लाई “बुझ्नेनन्।” “यरूशलेममाथि आइपर्ने” उक्त “प्रतिफल” चेलाहरूका लागि “एक महत्त्वपूर्ण वस्तुपाठ” द्वारा चित्रित गरिएको थियो। त्यो महत्त्वपूर्ण वस्तुपाठ अज्जीरको रूखमाथि उच्चरित श्राप थियो। यरूशलेमको विनाश—जुन कुरा चेलाहरूले अझै बुझ्नेका थिएनन्—अज्जीरको रूखमाथि उच्चरित श्रापद्वारा, साथै अज्जीरको रूखसम्बन्धी ख्रीष्टले यसअघि सिकाउनुभएको दृष्टान्तद्वारा पनि चित्रित गरिएको थियो।

“यो चेतावनी सबै समयका लागि हो। आफ्नै शक्तिद्वारा सृष्टि गर्नुभएको रूखलाई श्राप दिनुहुने ख्रीष्टको कार्य सबै मण्डलीहरूका लागि र सबै ख्रीष्टियनहरूका लागि एउटा चेतावनीका रूपमा उभिएको छ। अरूहरूको सेवा नगरीकन कसैले पनि परमेश्वरको व्यवस्था अनुसार जीवन बिताउन सक्दैन। तर धेरै जना यस्ता छन्, जसले ख्रीष्टको दयालु, निःस्वार्थ जीवनलाई व्यवहारमा उतार्दैनन्। आफूलाई उत्कृष्ट ख्रीष्टियन ठान्ने कतिपयले परमेश्वरका निम्ति सेवा भन्नाले के बुझ्छन् भन्ने कुरा बुझ्दैनन्। तिनीहरू आफूलाई प्रसन्न पार्न योजना बनाउँछन् र अध्ययन गर्छन्। तिनीहरू केवल आफ्नै सम्बन्धमा मात्र कार्य गर्छन्। समय तिनीहरूका लागि त्यतिमात्र मूल्यवान् हुन्छ, जति उनीहरूले आफ्नो लागि संकलन गर्न सक्छन्। जीवनका सबै कार्यहरूमा यही तिनीहरूको उद्देश्य हुन्छ। तिनीहरू अरूहरूका लागि होइन, तर आफ्नै लागि सेवा गर्छन्। परमेश्वरले तिनीहरूलाई यस्तो संसारमा बाँच्नका लागि सृष्टि गर्नुभयो, जहाँ निःस्वार्थ सेवा गरिनु अनिवार्य छ। उहाँले तिनीहरूलाई हर सम्भव प्रकारले आफ्ना सहमानवहरूको सहायता गर्नका लागि नियुक्त गर्नुभयो। तर ‘आत्म’ यति विशाल भएको छ कि तिनीहरू अरू केही देख्न सक्दैनन्। तिनीहरूको मानवजातिसँग कुनै जीवित सम्बन्ध छैन। यसरी आफ्नै लागि मात्र जिउनेहरू त्यस अज्जीरको रूखजस्ता हुन्, जसले हरेक प्रकारको बाह्य दाबी त गर्‍यो, तर फलहीन रह्यो। तिनीहरू आराधनाका रूपहरू पालना गर्छन्, तर पश्चात्ताप वा विश्वासबिना। स्वीकारोक्तिमा तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थालाई आदर गर्छन्, तर आज्ञापालनचाहिँ अनुपस्थित छ। तिनीहरू भन्छन्, तर गर्दैनन्। अज्जीरको रूखमाथि उच्चारण गरिएको दण्डादेशमा ख्रीष्टले यस्तो व्यर्थ ढोंग उहाँका दृष्टिमा कति घृणित छ भन्ने

देखाउनुहुन्छ। उहाँ घोषणा गर्नुहुन्छ कि खुला पापीभन्दा पनि त्यो मानिस बढी दोषी छ, जसले परमेश्वरको सेवा गर्ने दाबी त गर्छ, तर उहाँको महिमाका लागि कुनै फल फलाउँदैन।”

“ख्रीष्टको यरूशलेमतर्फको यात्राअघि भनिएको अज्जीरको रूखको दृष्टान्त, उहाँले निष्फल रूखलाई श्राप दिँदै सिकाउनुभएको पाठसँग प्रत्यक्ष सम्बन्धित थियो।” द डिजायर अफ एजेस, 584.

नेताहरूसँगको अन्तिम आमनेसामनेपछि, येशू रातभरि प्रार्थनामा अलग बस्नुभयो, अनि बिहान अज्जीरको रूखको छेउबाट जाँदै गर्दा उहाँले त्यसलाई श्राप दिनुभयो।

“पाकेका अज्जीरहरूको समय केही स्थानहरूलाई छोडेर अरुत्र आएको थिएन; र यरूशलेम वरिपरिका उच्च भूभागहरूमा त वास्तवमै यसो भन्न सकिन्थ्यो, ‘अज्जीरको समय अझै आएको थिएन।’ तर जुन बगैँचामा येशू आउनुभयो, त्यहाँ एउटा रूख अरू सबैभन्दा अगाडि देखिन्थ्यो। त्यो पहिल्यै पातले ढाकिएको थियो। अज्जीरको रूखको स्वभाव यस्तो हुन्छ कि पातहरू पूर्ण रूपमा फुक्नुभन्दा पहिले नै बढ्दो फल देखा पर्छ। त्यसैले पूरै पातले भरिएको त्यस रूखले राम्ररी विकसित फलको आशा जगाउँथ्यो। तर त्यसको बाह्य रूप भ्रामक थियो। येशूले त्यसका हाँगाहरू, सबैभन्दा तल्लो डालादेखि सबैभन्दा माथिल्लो सानो टुप्पोसम्म, खोजी गर्दा उहाँले ‘पातबाहेक केही पनि’ फेला पार्नुभएन। त्यो दम्भी हरियालीको एउटा थुप्रो मात्र थियो, त्यसभन्दा बढी केही होइन।”

“ख्रीष्टले त्यसको विरुद्धमा एक विध्वंसकारी श्राप उच्चारण गर्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, ‘अबदेखि सधैंभरि कसैले पनि तँबाट फल नखाओस्।’ अर्को बिहान, मुक्तिदाता र उहाँका चेलाहरू फेरि सहरतर्फ जाँदै गर्दा, सुकेका हाँगाहरू र झुकेका पातहरूले तिनीहरूको ध्यानाकर्षण गराए। पत्रुसले भने, ‘गुरुज्यू, हेर्नुहोस्, तपाईंले श्राप दिनुभएको अज्जीरको रूख सुकेर गएको छ।”

“अज्जीरको रूखलाई श्राप दिनुभएको ख्रीष्टको कार्यले चेलाहरूलाई अचम्मित बनाएको थियो। यो उहाँका चालचलन र कार्यहरूसित नमिल्ने जस्तो तिनीहरूलाई लाग्यो। उहाँ संसारलाई दोषी ठहराउन होइन, तर संसार उहाँद्वारा उद्धार पाओस् भनेर आउनुभएको हो भनी उहाँले घोषणा गर्नुभएको कुरा तिनीहरूले बारम्बार सुनेका थिए। तिनीहरूले उहाँका यी वचन सम्झे, ‘मानिसको पुत्र मानिसहरूको प्राण नाश गर्न आएको होइन, तर बचाउन आएको हो।’ लूका ९:५६। उहाँका अद्भुत कार्यहरू पुनर्स्थापना गर्नका लागि भएका थिए, विनाश गर्नका लागि कहिल्यै होइन। चेलाहरूले उहाँलाई केवल पुनर्स्थापक, आरोग्यदाता कै रूपमा चिनेका थिए। यो कार्य मात्र एकलै भिन्न ठहरियो। यसको उद्देश्य के थियो? तिनीहरूले प्रश्न गरे।”

“परमेश्वर ‘दयामा आनन्द मान्नुहुन्छ।’ ‘परमप्रभु परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म जीवित छु, म दुष्टको मृत्युमा प्रसन्न हुँदिनँ।’ मीका ७:१८; इजकिएल ३३:११। उहाँका लागि विनाशको कार्य र न्यायको घोषणा एक ‘अनौठो कार्य’ हो। यशैया २८:२१। तर दया र प्रेममै उहाँले भविष्यबाट आवरण हटाउनुहुन्छ, र मानिसहरूलाई पापमय मार्गको परिणाम प्रकट गर्नुहुन्छ।”

“अज्जीरको रूखमाथिको श्राप एक क्रियात्मक दृष्टान्त थियो। ख्रीष्टकै सामु आफ्नो देखावटी पातले शोभा फैलाउँदै उभिएको त्यो बाँझो रूख यहूदी राष्ट्रको प्रतीक थियो। उद्धारकर्ताले आफ्ना चेलाहरूलाई इसाएलको विनाशको कारण र त्यसको निश्चितता स्पष्ट पार्न चाहनुहुन्थ्यो। यस उद्देश्यका निम्ति उहाँले त्यस रूखलाई नैतिक गुणहरू प्रदान गर्नुभयो, र त्यसलाई दैवी सत्यको व्याख्याता बनाउनुभयो। यहूदीहरू परमेश्वरप्रति निष्ठा प्रकट गर्नेहरूका रूपमा सबै अन्य जातिहरूबाट पृथक् देखिन्थे। उनीहरू उहाँबाट विशेष अनुग्रह पाएका थिए, र उनीहरूले आफूलाई सबै अरू जातिभन्दा बढी धार्मिक ठान्दथे। तर तिनीहरू संसारप्रेम र लाभको लोभद्वारा भ्रष्ट भएका थिए। तिनीहरूले आफ्नो ज्ञानको घमण्ड गर्थे, तर परमेश्वरका मागहरूप्रति अज्ञानी थिए, र कपटले भरिएका थिए। त्यो बाँझो रूखजस्तै, तिनीहरूले आफ्ना देखावटी हाँगाहरू माथि फैलाएका थिए, रूपले सघन र आँखालाई सुन्दर देखिने; तर तिनीहरूले ‘पातबाहेक केही पनि’ फलाएनन्। यहूदी धर्म, आफ्नो भव्य मन्दिर, आफ्ना पवित्र वेदीहरू, मिटरधारी पूजाहारीहरू, र प्रभावशाली विधि-विधानहरू सहित, बाह्य रूपमा साँच्चै रमणीय देखिन्थ्यो, तर नम्रता, प्रेम, र परोपकार त्यहाँ अभावमा थिए।” द डिजायर अफ एजेस, 581, 582.

हामीले दुईवटा प्रश्न उठाएर आरम्भ गर्‍यौं, जसको उत्तर दिने प्रक्रियामा हामी छौं। ती प्रश्नहरू यी थिए, “जीवितहरूको न्याय 9/11 मा किन आरम्भ भयो? जीवितहरूको बाइबलीय न्याय के हो?”

हामीले भर्खरै स्थापित गरेका भविष्यवाणीका ती केही पङ्क्तिहरू जीवितहरूको न्यायका बाइबलीय साक्षीहरू हुन्। ती भविष्यवाणीका पङ्क्तिहरूले न्यायका केवल “A, B, C” हरूलाई मात्र होइन, त्यसभन्दा धेरै कुराहरूलाई सम्बोधन गर्छन्; तर हामी पहिले 9/11 र जीवितहरूको न्यायसम्बन्धी प्रश्नहरूको उत्तर दिँदैछौं।

“‘मैले हेरिरहेँ,’ अगमवक्ता दानियल भन्छन्, ‘जबसम्म सिंहासनहरू स्थापित गरिए, र दिनहरूका प्राचीन एकजना विराजमान हुनुभयो: उहाँको वस्त्र हिउँजस्तै सेतो थियो, र उहाँको शिरका केश शुद्ध ऊनजस्तै; उहाँको सिंहासन अनिका ज्वालाहरू थियो, र त्यसका चक्रहरू दन्किरहेको आगो। उहाँको सामुन्नेबाट आगोको एक प्रवाह निस्केर बगिरह्यो: हजारौं हजारले उहाँको सेवा गरे, र दस हजार गुणा दस हजार उहाँको सामुन्ने उभिए: न्यायको सभा बस्यो, र पुस्तकहरू खोलिए।’ दानियल 7:9, 10, R.V.”

यसरी अगमवक्ताको दर्शनमा त्यो महान् र गम्भीर दिन प्रस्तुत गरियो, जब मानिसहरूको चरित्र र जीवन सम्पूर्ण पृथ्वीका न्यायकर्ताको सामु पुनरावलोकनका निम्ति ल्याइने थियो, र प्रत्येक मानिसलाई “उसका कामअनुसार” प्रतिफल दिइने थियो। “प्राचीन दिनहरूका” परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ। भजनकार भन्छन्: “पहाडहरू उत्पन्न हुनुभन्दा पहिले, अथवा तपाईंले पृथ्वी र संसारको रचना गर्नुभन्दा अघिदेखि नै, अनादिदेखि अनन्तसम्म, तपाईं नै परमेश्वर हुनुहुन्छ।” भजनसंग्रह 90:2। उहाँ, जो समस्त अस्तित्वका स्रोत र समस्त व्यवस्थाका मूलस्रोत हुनुहुन्छ, न्यायको सभामा अध्यक्षता गर्नुहुन्छ। अनि सेवक तथा साक्षीको रूपमा पवित्र स्वर्गदूतहरू, संख्या “दश हजार गुणा दश हजार, र हजारौंका हजारौं,” यस महान् न्यायासनमा उपस्थित हुन्छन्।

“‘र, हेर, मानिसको पुत्रजस्तै एक जना स्वर्गका बादलहरूसँग आउनुभयो, र प्राचीन दिनहरूका सामु आउनुभयो, अनि उहाँलाई उहाँकै सामु नजिक ल्याइयो। अनि उहाँलाई प्रभुत्व, महिमा, र राज्य दिइयो, ताकि सबै जाति, राष्ट्र, र भाषाहरूले उहाँको सेवा गरून्: उहाँको प्रभुत्व अनन्त प्रभुत्व हो, जो कहिल्यै टल्नेछैन।’ दानियल 7:13, 14। यहाँ वर्णन गरिएको ख्रीष्टको आगमन उहाँको पृथ्वीमा हुने दोस्रो आगमन होइन। उहाँ स्वर्गमा प्राचीन दिनहरूका सामु प्रभुत्व, महिमा, र राज्य ग्रहण गर्न आउनुहुन्छ, जुन उहाँलाई मध्यस्थको रूपमा आफ्नो कार्यको समाप्तिमा दिइनेछ। यही आगमन हो, पृथ्वीमा उहाँको दोस्रो आगमन होइन, जसलाई 1844 मा 2300 दिनहरूको समाप्तिमा सम्पन्न हुने भनी भविष्यवाणीमा पूर्वकथन गरिएको थियो। स्वर्गदूतहरूको साथमा, हाम्रा महान् महायाजक परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुहुन्छ र त्यहाँ मानिसको पक्षमा आफ्नो सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमा संलग्न हुन—अनुसन्धानात्मक न्यायको कार्य सम्पन्न गर्न र जसलाई यसको लाभहरूको अधिकारी ठहराइन्छ तिनीहरू सबैका निम्ति प्रायश्चित्त गर्न—परमेश्वरको उपस्थितिमा प्रकट हुनुहुन्छ।”

“प्रतीकात्मक सेवामा केवल तिनीहरू, जो स्वीकारोक्ति र पश्चात्तापका साथ परमेश्वरको सामु आएका थिए, र जसका पापहरू पापबलिको रगतद्वारा पवित्रस्थानमा सारिएका थिए, प्रायश्चित्तको दिनको सेवामा सहभागी हुन्थे। त्यसरी नै अन्तिम प्रायश्चित्त र अनुसन्धानात्मक न्यायको महान् दिनमा विचार गरिने एक मात्र मुद्दाहरू परमेश्वरका भक्त भनिने जनहरूको नै हुन्। दुष्टहरूको न्याय भिन्न र पृथक् कार्य हो, र त्यो पछिल्लो समयमा सम्पन्न हुन्छ। ‘किनकि न्याय परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ हुनुपर्छ; अनि यदि त्यो पहिले हामीबाटै आरम्भ हुन्छ भने, सुसमाचारको आज्ञा नमान्नेहरूको अन्त के हुनेछ?’ 1 पत्रुस 4:17।”

“स्वर्गका अभिलेख-पुस्तकहरू, जसमा मानिसहरूको नाम र कर्महरू दर्ता गरिएका छन्, न्यायका निर्णयहरू निर्धारण गर्नेछन्। अगमवक्ता दानिएल भन्छन्: ‘न्यायको सभा बस्यो, र पुस्तकहरू खोलिए।’ उही दृश्यको वर्णन गर्दै प्रकाशक थप्छन्: ‘अर्को एउटा पुस्तक खोलियो, जो जीवनको पुस्तक हो: अनि मृतकहरूको न्याय पुस्तकहरूमा लेखिएका ती कुराहरूबाट, तिनीहरूका कर्मअनुसार, गरियो।’ प्रकाश 20:12।”

“जीवनको पुस्तकमा ती सबैका नामहरू लेखिएका छन् जसले कहिल्यै परमेश्वरको सेवामा प्रवेश गरेका छन्। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आज्ञा दिनुभयो: ‘आनन्द गर, किनकि तिमीहरूका नामहरू स्वर्गमा लेखिएका छन्।’ लूका १०:२०। पावलले आफ्ना विश्वासयोग्य सहकर्मीहरूको विषयमा भन्छन्, ‘जसका नामहरू जीवनको

पुस्तकमा छन्।' फिलिप्पी ४:३। दानिएलले, 'यस्तो सङ्कटका समयतर्फ, जस्तो कहिल्यै भएको थिएन,' हेर्दै, घोषणा गर्छन् कि परमेश्वरका जनहरू उद्धार गरिनेछन्, 'ती प्रत्येक जो पुस्तकमा लेखिएको भेटिनेछन्।' अनि प्रकाशकर्ताले भन्छन् कि परमेश्वरको नगरमा केवल तिनीहरू मात्र प्रवेश गर्नेछन् जसका नामहरू 'थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छन्।' दानिएल १२:१; प्रकाश २१:२७।"

"'सम्झनाको एक पुस्तक' परमेश्वरको सामु लेखिएको छ, जसमा 'परमप्रभुको भय मान्नेहरू र उहाँको नाउँको चिन्तन गर्नेहरू' का असल कामहरू अभिलेख गरिएका छन्। मलाकी ३:१६। तिनीहरूका विश्वासका वचनहरू, तिनीहरूका प्रेमका कार्यहरू, स्वर्गमा दर्ता गरिएका छन्। नहेम्याहले यसैलाई जनाउँदै यसो भन्छन्: 'हे मेरा परमेश्वर, मलाई सम्झनुहोस्, ... र मैले मेरा परमेश्वरको भवनको निम्ति गरेका मेरा असल कामहरू नमेट्नुहोस्।' नहेम्याह १३:१४। परमेश्वरको सम्झनाको पुस्तकमा धार्मिकताको प्रत्येक कार्य अमर बनाइएको छ। त्यहाँ प्रतिरोध गरिएको प्रत्येक परीक्षा, जितिएको प्रत्येक दुष्टता, व्यक्त गरिएको कोमल करुणाको प्रत्येक वचन, विश्वासपूर्वक लेखिएको छ। अनि बलिदानको प्रत्येक कार्य, ख्रीष्टको खातिर सहन गरिएको प्रत्येक कष्ट र शोक, अभिलेख गरिएको छ। भजनकार यसो भन्छन्: 'तपाईं मेरा भौताराइहरू गन्नुहुन्छ; मेरा आँसुहरू तपाईंको कुपीमा राख्नुहोस्: के तिनीहरू तपाईंको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्?' भजनसंग्रह ५६:८।"

"मानिसहरूको पापहरूको अभिलेख पनि छ। 'किनकि परमेश्वरले हरेक काम, हरेक गुप्त कुरासमेत, चाहे त्यो असल होस् वा चाहे दुष्ट, न्यायमा ल्याउनुहुनेछ।' 'मानिसहरूले बोलेका हरेक व्यर्थ वचनको लेखा तिनीहरूले न्यायको दिनमा दिनुपर्नेछ।' मुक्तिदाता भन्नुहुन्छ: 'तिम्रा वचनद्वारा तिमी धर्मी ठहरिनेछौ, र तिम्रा वचनद्वारा तिमी दोषी ठहरिनेछौ।' उपदेशक १२:१४; मत्ती १२:३६, ३७। गुप्त अभिप्रायहरू र मनसायहरू त्रुटिरहित अभिलेखमा प्रकट हुन्छन्; किनकि परमेश्वरले 'अन्धकारमा लुकेका कुराहरूलाई प्रकाशमा ल्याउनुहुनेछ, र हृदयका सल्लाहहरूलाई प्रकट गर्नुहुनेछ।' १ कोरिन्थी ४:५। 'हेर, यो मेरो सामु लेखिएको छ, ... तिमीहरूका अधर्महरू, र तिमीहरूका पिताहरूका अधर्महरू समेत,' परमप्रभु भन्नुहुन्छ। यशैया ६५:६, ७।"

"प्रत्येक मानिसको काम परमेश्वरको सामु समीक्षामा आउँछ र विश्वासयोग्यता वा अविश्वासयोग्यताका रूपमा अभिलेख गरिन्छ। स्वर्गका पुस्तकहरूमा प्रत्येक नामको सामु भयानक शुद्धतासहित हरेक गलत शब्द, हरेक स्वार्थी कार्य, हरेक अपरिपालित कर्तव्य, र हरेक गुप्त पाप, साथै हरेक कपटपूर्ण बहानाबाजी, लेखिएको हुन्छ। स्वर्गबाट पठाइएका चेतावनीहरू वा बेवास्ता गरिएका ताडना, खेर गएका क्षणहरू, सदुपयोग नगरिएका अवसरहरू, असल वा खराबका निम्ति प्रयोग गरिएको प्रभाव, त्यसका दूरगामी परिणामहरूसहित—यी सबै अभिलेख गर्ने स्वर्गदूतद्वारा दर्ता गरिएका छन्।"

"परमेश्वरको व्यवस्था त्यो मापदण्ड हो जसद्वारा मानिसहरूको चरित्र र जीवन न्यायमा परीक्षित हुनेछन्। बुद्धिमान् मानिस यसो भन्छन्: 'परमेश्वरको भय मान, र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर; किनकि मानिसको सम्पूर्ण कर्तव्य यही हो। किनकि परमेश्वरले हरेक कामलाई न्यायमा ल्याउनुहुनेछ।' उपदेशक १२:१३, १४। प्रेरित याकूबले आफ्ना भाइहरूलाई यस्तो अर्ती दिन्छन्: 'यसरी बोल, र यसरी गर, जसरी स्वतन्त्रताको व्यवस्थाद्वारा न्याय गरिनेहरू बोल्छन् र गर्छन्।' याकूब २:१२।"

जो न्यायमा 'योग्य ठहराइएका' हुनेछन्, तिनीहरूले धर्मीहरूको पुनरुत्थानमा भाग लिनेछन्। येशूले भन्नुभयो: 'तर तिनीहरू, जो त्यो संसार र मृतकहरूबाटको पुनरुत्थान प्राप्त गर्न योग्य ठहराइन्छन्, ... स्वर्गदूतहरूसरह हुन्छन्; र तिनीहरू परमेश्वरका सन्तान हुन्, किनकि तिनीहरू पुनरुत्थानका सन्तान हुन्।' लूका २०:३५, ३६। अनि उहाँ फेरि घोषणा गर्नुहुन्छ कि 'असल काम गर्नेहरू' 'जीवनको पुनरुत्थानमा' निस्केर आउनेछन्। यूहन्ना ५:२९। धर्मी मृतकहरूलाई 'जीवनको पुनरुत्थान' का योग्य ठहराइने न्याय सम्पन्न नभएसम्म उठाइनेछैन। यसकारण, जब तिनीहरूका अभिलेखहरूको जाँच गरिन्छ र तिनीहरूका मामिलाहरूको निर्णय गरिन्छ, तब तिनीहरू त्यो न्यायासनमा व्यक्तिशः उपस्थित हुने छैनन्।

"येशू तिनीहरूका पक्षसमर्थकका रूपमा प्रकट हुनुहुनेछ, परमेश्वरको सामु तिनीहरूका तर्फबाट विनती गर्ने। 'यदि कसैले पाप गर्‍यो भने, पितासँग हाम्रो एक जना पक्षसमर्थक हुनुहुन्छ, धर्मी येशू ख्रीष्ट।' १ John २:१।

‘किनकि ख्रीष्ट हातले बनाइएका पवित्र स्थानहरूमा प्रवेश गर्नुभएन, जो साँचाका प्रतिरूप मात्र हुन्; तर उहाँ स्वर्गमै प्रवेश गर्नुभयो, अब हाम्रो निम्ति परमेश्वरको उपस्थितिमा प्रकट हुन।’ ‘यसकारण उहाँद्वारा परमेश्वरकहाँ आउनेहरूलाई उहाँले पूर्णरूपमा उद्धार गर्न सक्नुहुन्छ, किनकि तिनीहरूका लागि मध्यस्थता गर्न उहाँ सदासर्वदा जीवित रहनुहुन्छ।’ Hebrews 9:24; 7:25.”

“जब न्यायमा अभिलेखका पुस्तकहरू खोल्नुहुन्छ, तब येशूमाथि विश्वास गरेका सबैको जीवन परमेश्वरको सामु समीक्षाका लागि प्रस्तुत गरिन्छ। पृथ्वीमा प्रारम्भमा जीवित रहेकाहरूबाट आरम्भ गर्दै, हाम्रा पक्षसमर्थकले प्रत्येक क्रमागत पुस्ताका घटनाहरू प्रस्तुत गर्नुहुन्छ, र अन्त्य जीवितहरूमा गर्नुहुन्छ। प्रत्येक नाम उल्लेख गरिन्छ, प्रत्येक मुद्दाको सूक्ष्म अनुसन्धान गरिन्छ। केही नामहरू स्वीकार गरिन्छन्, केही नामहरू अस्वीकार गरिन्छन्। जब कसैका पापहरू अभिलेखका पुस्तकहरूमा बाँकी नै रहन्छन्—नपश्चात्ताप गरिएका र नक्षमित—तब तिनका नामहरू जीवनको पुस्तकबाट मेटाइनेछन्, र तिनका असल कामहरूको अभिलेख परमेश्वरको स्मरणको पुस्तकबाट मेटाइनेछ। प्रभुले मोशालाई घोषणा गर्नुभयो: ‘जसले मेरो विरुद्ध पाप गरेको छ, म त्यसलाई मेरो पुस्तकबाट मेटाइदिनेछु।’ प्रस्थान 32:33। अनि अगमवक्ता इजकिएल यसो भन्छन्: ‘जब धर्मी आफ्नो धार्मिकताबाट फर्कन्छ, र अधर्म गर्दछ, ... उसले गरेका उसका सबै धार्मिक कामहरूको स्मरण गरिने छैन।’ इजकिएल 18:24।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 479–483.

हामी यस अध्ययनलाई निरन्तरता दिनेछौं र यस शृङ्खलाको अर्को लेखमा उठाइएका प्रश्नहरूको उत्तर दिनेछौं।